

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๒๑/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ดังนี้

นโยบายพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

พ.ศ. ๒๕๕๐

พรรครวมใจไทยชาติพัฒนากำหนดนโยบายโดยมีเป้าหมายในการทะนุบำรุงรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทั้งนี้ โดยยึดรากฐานปรัชญา ความพอเพียง เพื่อความเพียงพอ ด้วยความเชื่อมั่นในพลังสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมของประชาชน เชื่อมมั่นในระบบการนำร่วม เชื่อมมั่นในการขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และภูมิปัญญา และเชื่อมั่นในความเป็นสากล โดยมีแนวคิดภายใต้พื้นฐานความคิด ยั่งยืน ยั่งยืน ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขสังคมไทยที่กำลังประสบปัญหา

โดยมีนโยบายดังนี้

ก. นโยบายซึ่งต้องรีบดำเนินการเร่งด่วน ดังนี้

๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้พี่น้องประชาชนร่วมชาติ รวมใจกันปรองดองสมานฉันท์ ด้วยความรักใคร่ มีมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน แล้วช่วยกันระดมความคิด สติปัญญา มาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติร่วมกันโดยเร็ว

๒. แก้ไขปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดภาคใต้ให้ถูกจุด ตรงประเด็น เพื่อให้บังเกิดความสงบสุขโดยเร็วที่สุด โดยถือว่า ปัญหาความมั่นคงดังกล่าวเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องแก้ปัญหาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง

๓. แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศให้ทันเหตุการณ์ ไม่ว่าในเรื่องของค่าเงินบาท การอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การส่งออก ทั้งในเรื่องของการผลิต คุณภาพ และราคาของสินค้าเกษตรที่ตกต่ำลงอย่างมาก ให้มีราคาและคุณภาพเพียงพอที่จะนำมาซึ่งความรุ่งเรืองให้แก่ผู้ประกอบการโดยเร็ว

ข. นโยบายหลัก เพื่อแก้ไขปัญหาสังคมไทยที่ประสบอยู่ ดังนี้

๑. จากสังคมที่สับสนให้เป็นสังคมแห่งอนาคต
๒. จากสังคมที่แตกแยกให้เป็นสังคมสมานฉันท์
๓. จากสังคมที่เหลื่อมล้ำให้เป็นสังคมที่เป็นธรรม
๔. จากสังคมที่ถดถอยให้เป็นสังคมที่สามารถ

เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา กำหนดยุทธศาสตร์ ๖ ยุทธศาสตร์

ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชุมชนที่เข้มแข็ง
๒. ยุทธศาสตร์เสถียรภาพที่มั่นคง
๓. ยุทธศาสตร์จุดยืนที่ชัดเจนในเวทีโลก
๔. ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่ง
๕. ยุทธศาสตร์เอกชนไทยที่แข็งแกร่ง
๖. ยุทธศาสตร์คนไทยที่สมบูรณ์

ทั้งนี้ ในแต่ละยุทธศาสตร์ จะเป็นการผสมผสานกันในหัวข้อหลัก อันได้แก่ ด้านการเมือง การปกครอง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการต่างประเทศ และด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา กำหนดนโยบายและแนวทางในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

- ๑.๑ ยึดมั่นและดำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ๑.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ โดยการส่งเสริม

การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

๑.๓ ส่งเสริมให้มีการรับและเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางในวิถีที่เป็นประชาธิปไตย มีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา และสิทธิที่จะรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลอันเป็นจริง ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๑.๔ ปรับปรุงและส่งเสริมกลไกการทำงานของระบบรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และระบบห้องสมุด เพื่อเสริมสร้างความพร้อมด้านข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภาและประชาชน

๑.๕ สนับสนุนให้มีระบบสภาชุมชนด้านวิฤกษ์กระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและประชาชนอย่างแท้จริง

๑.๖ เร่งรัดแก้ไขกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และปรับปรุงเงินอุดหนุนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ตลอดจนเพิ่มความพร้อมให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

๑.๗ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ด้วยการส่งเสริมการรวมตัวในรูปของสหกรณ์ โดยยึดพื้นที่เป็นหลัก เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเอง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้น

๑.๘ พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาล โดยสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาไปสู่ทุกภูมิภาคและพื้นที่ รวมถึงมีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่โปร่งใสในการบริหารจัดการและการตัดสินใจ

๑.๙ สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล โดยมุ่งเน้นการให้บริการมากกว่าการกำกับควบคุม ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก รวมถึงให้มีการตรวจสอบจากภาคประชาชน

๑.๑๐ ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน โดยยึดถือปรัชญา ภูมิปัญญา และมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๑๑ จัดอัตรากำลังคนในภาครัฐให้มีจำนวนที่เหมาะสม ส่งเสริมให้รางวัลผู้ทำความชอบและลงโทษจนถึงขั้นปลดออก ถ้าหากถูกประเมินว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม

๑.๑๒ สนับสนุนให้ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน และสื่อมวลชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง และในการตัดสินใจประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรของชาติ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

มุ่งเน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ โดยสร้างภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานการจัดการเศรษฐกิจในภาพรวมอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านการเงิน มุ่งส่งเสริมให้ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพในระดับที่เหมาะสม การส่งเสริมเงินทุนในพื้นที่โดยใช้ระบบสหกรณ์

๒.๒ ด้านการลงทุน มุ่งพัฒนาผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยการสร้างสถานะแวดล้อมการลงทุนให้เอื้อต่อนักลงทุน รวมทั้งส่งเสริมการลงทุน

ทั้งจากภายในและนอกประเทศ ในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์ และการเกษตร อย่างต่อเนื่อง โดยมาตรการการสนับสนุนทางรัฐและองค์กรของรัฐ

๒.๓ ด้านตลาดทุน มุ่งพัฒนาให้ตลาดทุนขยายตัวเพิ่มขึ้น เพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งในรูปของการลงทุนส่วนบุคคลและสถาบัน

๒.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบการขนส่ง มุ่งพัฒนาให้มีเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดต้นทุนด้านการขนส่ง รวมถึงพัฒนาระบบการขนส่งให้มีประสิทธิภาพ

๒.๕ ด้านพลังงาน มุ่งพัฒนาพลังงานทดแทนควบคู่ไปกับการใช้พลังงานดั้งเดิมอย่างมีประสิทธิภาพ และรวมถึงการเร่งพัฒนาและค้นหาแหล่งพลังงานในประเทศ ซึ่งจะเป็นการลดการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศ

๒.๖ ด้านการอาชีพพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ อาชีพการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนชาวไทย จะต้องได้รับการพัฒนาทั้งในด้านการผลิต เทคโนโลยีการผลิต การจัดการ และการตลาดให้ครบวงจร รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการแปรรูปสินค้า

๒.๗ ส่งเสริมการส่งออกอย่างเต็มที่ โดยใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง การแสวงหาตลาด และการประสานกลไกของรัฐและเอกชนผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด ควบคู่ไปกับนโยบายการประหยัดการใช้เงินตราต่างประเทศที่ไม่จำเป็น โดยการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกของผู้บริโภคอย่างเป็นระบบในวงกว้าง

๒.๘ เร่งแก้ไขปัญหาความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของการกำกับระบบการเงิน โดยป้องกันการแทรกแซงของอิทธิพลการเมืองในธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และหน่วยงานอื่น พร้อมทั้งส่งเสริมความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการเร่งรัดสร้างความมั่นคงในระบบตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดเงินตราต่างประเทศ

๒.๙ แก้ไขปัญหาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ด้วยการส่งเสริมสภาพคล่องผ่านระบบการเงิน และจำกัดการขยายตัวที่ขาดอุปสงค์ที่แท้จริงอย่างเข้มงวด

๒.๑๐ แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบท ด้วยการส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร และสร้างตลาดของผลผลิตภาคเกษตรทั้งภายในและนอกประเทศ ส่งเสริมระบบสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็ง โดยมาตรการทางการเงินและการคลัง แก้ไขปัญหาหนี้สินเรื้อรังของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ

๒.๑๑ เพิ่มอัตราการออมเงินภายในประเทศ โดยสนับสนุนการออมแบบผูกพันระยะยาว ในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้างของราชการ กองทุนประกันสังคม และในระบบการเงินทั่วไป

๒.๑๒ ปรับปรุงโครงสร้างของภาษี เพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อนและขยายฐานภาษี ให้กว้าง เช่น ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และมุ่งเก็บภาษีทางตรง โดยรัฐต้องแสดงที่มาที่ไปของภาษี แก่ประชาชนให้ชัดเจน เพิ่มภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย รวมทั้งให้มีระบบที่จะปรับอัตราภาษีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเหมาะสมต่อสภาพจริงได้เสมอ

๓. นโยบายด้านสังคม

๓.๑ การศึกษา

๓.๑.๑ พัฒนาครูและนักเรียนให้มีคุณธรรมควบคู่กับความรู้ โดยให้มีการเรียนรู้ ทุกกลุ่มตลอดชีวิต เพื่อสร้างความรู้พื้นฐานให้เข้มแข็ง พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับ ความต้องการ รวมถึงการส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้สมัยใหม่ให้มีความผสมผสานกันอย่างเหมาะสม

๓.๑.๒ ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น ๑๒ ปี โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการจัดสถานศึกษา อย่างเพียงพอ มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

๓.๑.๓ ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่น โดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละท้องถิ่น

๓.๑.๔ ตั้งกองทุนเพื่อการศึกษา ให้กู้ยืมโดยไม่เสียดอกเบี้ยระหว่างเรียนแก่ผู้เรียน จากครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางลงไป

๓.๑.๕ จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในทุกจังหวัด โดยให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระ ในการบริหารและการจัดการ

๓.๑.๖ จัดการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและ บุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าในอาชีพ โดยการจัดตั้งองค์กรเพื่อรับผิดชอบและจัดสวัสดิการ ของครูโดยเฉพาะ

๓.๒ การสาธารณสุข

๓.๒.๑ มุ่งเน้นการพัฒนาสุขภาพอย่างครบวงจร โดยมุ่งในแนวทางการป้องกัน และการฟื้นฟูทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ รวมถึงการส่งเสริมให้เลิกพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อสุขภาพ ทั้งในด้าน

การบริโภค และสถานะที่อยู่อาศัย นอกจากนี้ จะต้องพัฒนาระบบการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย ให้สามารถเข้าถึงระบบการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งของภาครัฐ

๓.๒.๒ ปรับปรุงโรงพยาบาล สถานีนอนามัย ให้มีอย่างทั่วถึงทุกตำบล

๓.๒.๓ เร่งผลิตแพทย์ หรือบุคลากรด้านสาธารณสุข ให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบท ตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ รวมถึงการจัดรายได้ สวัสดิการ และยกระดับวิทยฐานะ เพื่อเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจ

๓.๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน การดูแล สุขภาพและรักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท

๓.๒.๕ เพิ่มขีดความสามารถ และปรับปรุงระบบการจัดการและบริการของสถานบริการสาธารณสุขในระดับท้องถิ่น เช่น สถานีนอนามัย โรงพยาบาลชุมชน ทั้งในด้านอัตราค่าจ้าง เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์และสาธารณสุข เวชภัณฑ์ และระบบการรักษาพยาบาลทางไกลผ่านดาวเทียม

๓.๒.๖ ส่งเสริมให้เอกชนสร้างโรงพยาบาล เพื่อให้การรักษาพยาบาลแก่ประชาชนในประเทศและชาวต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ

๓.๓ การแรงงานและสวัสดิการสังคม

๓.๓.๑ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ทั้งกลุ่มแรงงานที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ และกลุ่มแรงงานที่ทำงานอยู่แล้วในปัจจุบัน ส่งเสริมพัฒนาสภาพแวดล้อมการทำงานในสถานทำงาน ให้มีความเหมาะสม ได้มาตรฐาน

๓.๓.๒ สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในต่างจังหวัดและชนบท การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อลดการเดินทางเข้ามาทำงานในเมืองหลวง

๓.๓.๓ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือ และส่งเสริมให้มีการศึกษา สำหรับผู้ใช้แรงงาน

๓.๓.๔ เข้มงวดเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในโรงงานให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมาย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของชุมชนและผู้ปฏิบัติงานในโรงงานให้แข่งขันกับสากลได้

๓.๓.๕ กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุลและเหมาะสม

๓.๓.๖ กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพ ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นจริง

๓.๓.๗ จัดการให้หน่วยงานที่ดูแลผลประโยชน์และรักษาสิทธิของผู้ใช้แรงงาน ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่

๓.๓.๘ ดำเนินการและสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีการรวมกลุ่มโดยไม่ถูกกดดันแก่งจากฝ่ายนายจ้าง ในการรักษาสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานที่ไม่เกินขอบเขต

๓.๓.๙ ส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ ทั้งในรัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนภายใต้กรอบของกฎหมาย ให้เป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม

๓.๓.๑๐ จำกัดขอบเขตของจำนวนแรงงานต่างชาติให้เหมาะสม รวมทั้งกำหนดพื้นที่การทำงานของแรงงานต่างชาติ

๓.๓.๑๑ ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรีและเด็กอย่างจริงจัง โดยใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐ เข้าไปดูแล และหากพบว่ามีการใช้แรงงานเด็กและสตรีอย่างผิดกฎหมาย ให้จัดการดำเนินคดีอย่างเด็ดขาด

๓.๓.๑๒ ผลักดันให้มีการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่ล่าช้าหรือไม่เป็นธรรม แก่ผู้ใช้แรงงาน

๓.๓.๑๓ ให้การประกันสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคม ได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม

๓.๓.๑๔ จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและเหมาะสม ให้หลักประกันในการครองชีพ แก่ประชาชนผู้ยากจนและผู้ว่างงาน

๓.๓.๑๕ ให้การสงเคราะห์ผู้ชรา เด็กไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการทุพพลภาพ ทหารผ่านศึก และผู้ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ อย่างทั่วถึง

๓.๔ การศาสนา

มุ่งเน้นการทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา รวมถึงศาสนาอื่น ๆ ที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวของประชาชนชาวไทย เพื่อให้เป็นศูนย์รวมของชุมชนในแต่ละพื้นที่

๓.๕ ยาเสพติด

๓.๕.๑ จะมีการรณรงค์เพื่อการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พร้อมกับ การฟื้นฟูบุคคลที่ติดยาเสพติด ให้พร้อมกลับมาเป็นบุคคลที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ จัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วๆ และการละเมิดศีลธรรม การป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด โดยการปราบปรามอย่างเข้มงวด ใช้กฎหมายในการลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติด อย่างรุนแรง

๔. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๔.๑ มุ่งเน้นการร่วมมือกับนานาประเทศ ในลักษณะทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อสร้าง เครือข่ายพันธมิตรในระดับนานาชาติ และใช้ประโยชน์ในเวทีเจรจาระหว่างประเทศ เพื่อสร้างรายได้เปรียบ ให้กับประเทศไทย

๔.๒ เร่งเจรจาข้อตกลงทางการค้ากับประเทศผู้ค้าเป้าหมาย โดยให้ผู้มีส่วนได้เสีย ได้มีโอกาสเข้าร่วมในขั้นตอนการร่างข้อตกลงทางการค้าด้วย

๔.๓ พัฒนาสถานะของประเทศไทยให้มีจุดยืนที่มั่นคงในสายตาของต่างประเทศ

๔.๔ ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระ ยึดมั่นในเอกราช อธิปไตย สันติวิธี และผลประโยชน์ของชาติ เป็นหลัก

๔.๕ สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศ เพื่อนบ้าน บนหลักการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน

๔.๖ ไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่นใด

๔.๗ ต่อต้านและคัดค้านอำนาจจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ

๔.๘ ยึดมั่นในนโยบายพึ่งตนเอง ถ้าจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ก็จะต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใด หรือมี แต่ต้องเป็นธรรม หรือมีน้อยที่สุด

๕. นโยบายด้านศิลปวัฒนธรรม

๕.๑ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของประเทศไทยให้ดำรงคงอยู่บนพื้นฐานภูมิปัญญา ชาวบ้าน ภูมิปัญญาภูมิภาค และภูมิปัญญาประเทศไทย

๕.๒ เร่งรณรงค์ปลูกฝังให้เยาวชนหวงแหน รักษา และปฏิบัติสืบทอดวัฒนธรรมไทย

๕.๓ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นจุดขายและดึงดูดความสนใจจากชาวต่างประเทศ

๕.๔ ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีอันแสดงถึงความมีคุณค่า ของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทย

๕.๕ ส่งเสริมให้มีการเคารพสิทธิของบุคคลอื่น การให้เกียรติ การรู้จักให้อภัย การเสียสละ เพื่อส่วนรวม การรักใคร่ปรองดองของพี่น้องประชาชนร่วมชาติ

๖. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

๖.๑ กำหนดให้การดูแลรักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในนโยบายด้านต่าง ๆ ทุกนโยบาย เช่น เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข การค้า การนำเข้า การส่งออก การลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และการจราจร โดยให้ยึดการยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยของประชาชน ชุมชน และสิ่งมีชีวิต การรักษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ การสร้างสมดุลของธรรมชาติและระบบนิเวศน์ เป็นเป้าหมาย

๖.๒ จะเน้นการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ สร้างความตระหนักและสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน นับแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงเมืองใหญ่

๖.๓ จะมุ่งแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จุดกำเนิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ตั้งแต่ต้นน้ำเสีย ขยะ และอากาศเป็นพิษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหอากาศเป็นพิษตามเมืองใหญ่

๖.๔ จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน และสามารถบังคับใช้ได้จริง ตรงกับเจตนารมณ์ที่วางไว้ อย่างครบวงจร

๖.๕ จะต้องให้ประชาชนเจ้าของท้องถิ่นมีส่วนร่วมรับรู้และตัดสินใจในโครงการพัฒนาทุกระดับที่จะมีผลกระทบต่อคนในท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนการให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตน

๖.๖ สร้างเสริมทรัพยากรป่าไม้ของชาติอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการกระจายให้ท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดการ

๖.๗ จะจัดหาและจัดการให้มีน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในทุกชุมชน โดยจัดให้มีแหล่งกักเก็บน้ำกินน้ำใช้ที่เหมาะสม ให้เพียงพอสำหรับอนาคต

๖.๘ จะรักษา ฟื้นฟู และอนุรักษ์ แม่น้ำ คูคลอง แหล่งน้ำดิบ ต้นน้ำ ลำธาร ให้ปลอดจากมลพิษ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและทรัพยากรแหล่งน้ำให้กลับคืนมา

๗. นโยบายด้านการท่องเที่ยว

๗.๑ พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ ๆ โดยสถานที่ท่องเที่ยวที่พัฒนาขึ้นใหม่นี้ จะต้องมีความประณีตหรือเรื่องราวที่น่าสนใจ นอกเหนือจากความสวยงามที่มีอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

๗.๒ ส่งเสริมให้มีการทำธุรกิจท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยใช้ชมรม สมาคม ที่ก่อตั้งขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นกลไกหลัก

๙.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมของไทย ให้เต็มศักยภาพ

๘. นโยบายด้านการกีฬา

๘.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยเล่นกีฬาตลอดชีพ ทั้งนี้ เพื่อให้มีการนำกีฬาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน โดยรัฐจะต้องจัดหาสถานที่พร้อมทั้งอุปกรณ์ให้เพียงพอเพียง โดยอาศัยองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ชมรม สมาคมกีฬาในท้องถิ่น เป็นเครือข่ายการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กีฬาพื้นบ้าน

๘.๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ โดยจะต้องมีการจัดหลักสูตร โครงการ กิจกรรมที่สอดคล้องกัน เป็นระบบ ครบวงจร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประเภทของกีฬาที่เหมาะสมกับกายภาพของประชาชน

๘.๓ ส่งเสริมให้เยาวชนเห็นคุณค่าของกีฬา โดยการรณรงค์ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม มัธยมและอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ

๙. นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศชาติ

๙.๑ กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศ โดยการให้การทูตนาการทหาร และจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันประเทศตามความจำเป็น

๙.๒ สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศ โดยการจัดให้มีการฝึกอาชีพ และช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต

๙.๓ สนับสนุนให้กองทัพมีความทันสมัยและมีความสามารถในการปฏิบัติการกิจป้องกันประเทศ และเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชน

๙.๔ ให้กองทัพมีบทบาทในการร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นในการบริหารประเทศ

๑๐. นโยบายด้านการเกษตรและป่าไม้

๑๐.๑ ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร โดยสนับสนุนให้เกษตรกรเปลี่ยนจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่มีปัญหาด้านการตลาดมาปลูกพืชเศรษฐกิจผสมผสานที่หาตลาดได้ง่าย ราคาดีเหมาะสมกับพื้นที่ และมีกระบวนการผลิตที่สอดคล้องกับศักยภาพและทรัพยากรในท้องถิ่น และลดการใช้สารเคมีทุกรูปแบบ

๑๐.๒ ส่งเสริมและริเริ่มเกษตรกรให้ทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ (แนวพระราชดำริ) เพื่อการช่วยเหลือตนเอง โดยจัดให้หน่วยงานลงไปให้ความรู้และช่วยเหลือแก่เกษตรกร

๑๐.๓ พัฒนาและจัดสรรระบบชลประทานให้สามารถส่งน้ำเข้าไปยังสวนไร่นาของเกษตรกรอย่างเป็นธรรมและเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ทั้งโดยการให้การสนับสนุนจากส่วนกลางหรือจากในท้องถิ่นเอง โดยเน้นการจัดการน้ำอย่างประหยัด

๑๐.๔ จัดงบประมาณอุดหนุน เพื่อสามารถกำหนดให้เกษตรกรขายสินค้าได้ในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม หรือใช้มาตรการอื่นใด นับแต่ระดับท้องถิ่น ที่จะปกป้องราคาของสินค้าเกษตรได้อย่างถาวร

๑๐.๕ ปลดปล่อยหนี้สินเกษตรกร หรือพักการชำระหนี้ไว้ชั่วคราว

๑๐.๖ ส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรขึ้นในชนบท ตลอดจนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในด้านการเกษตรออกไปสู่ชนบท

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรอย่างเข้มแข็ง ให้มีการจัดการอย่างซื่อสัตย์และต่อเนื่อง

๑๐.๘ จัดตั้งตลาดกลางเกษตรระดับอำเภอและจังหวัด ให้มีบุคลากรและหน่วยราชการรับผิดชอบดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๑๐.๙ ปรับปรุงบทบาทของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด เพื่อให้ใช้เป็นสถาบันที่ช่วยเหลือและส่งเสริมและสนับสนุนภาคเกษตรอย่างแท้จริง โดยการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรโดยให้มีความยืดหยุ่นที่สุด

๑๐.๑๐ ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง

๑๐.๑๑ การพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยการอนุรักษ์และปลูกป่าทดแทน ตลอดจนการอนุรักษ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำ ให้สอดคล้องกับระบบนิเวศวิทยา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและทั่วถึง

๑๑. นโยบายด้านที่ดิน

ส่งเสริมเร่งรัดให้มีการออกโฉนดที่ดินหรือเอกสารสิทธิอื่นใดตามกฎหมาย เพื่อเพิ่มมูลค่าทรัพย์สินที่ดินให้แก่ราษฎรและประเทศชาติ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ดิน กฎหมายปฏิรูปที่ดินที่ขัดรัฐธรรมนูญ ขัดกับกฎหมายอื่น และไม่ตรงกับความเป็นจริง รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่

หลายหน่วย งานทับซ้อนกัน และยุ่งยากในการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นระเบียบและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

๑๒. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

๑๒.๑ ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถผลิตและส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

๑๒.๒ สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมครัวเรือนกระจายไปสู่ชนบท

๑๒.๓ กำหนดสิ่งจูงใจ และขจัดมาตรการและข้อยุ่งยากต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน โดยไม่ทำให้อุตสาหกรรมของคนไทยเสียเปรียบ

๑๒.๔ ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหลักเพื่อการส่งออก และการทดแทนการนำเข้า

๑๒.๕ พัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้ทันสมัยอย่างจริงจัง พร้อมทั้งจะรับการถ่ายทอดได้เสมอ ในขณะเดียวกัน จะส่งเสริมสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพสังคมและสถานะความต้องการของประเทศเป็นหลักใหญ่

๑๓. นโยบายด้านการพาณิชย์

๑๓.๑ ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๑๓.๒ ขจัดการผูกขาดตัดตอนและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจัง เพื่อให้กลไกของระบบการค้าเสรีได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ

๑๓.๓ ส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กรวมตัวเข้าเป็นรูปสหกรณ์

๑๓.๔ ดูแลและแสวงหาช่องทางตลาดให้กับสินค้าและสินค้าเกษตรของไทยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

๑๓.๕ สร้างระบบข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทุกระดับสามารถรับรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เพื่อประโยชน์ต่อธุรกิจและการพาณิชย์ในระดับต่าง ๆ นับแต่เมืองใหญ่จนถึงชนบท

ข้อบังคับพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับพรรคการเมืองเพื่อใช้บริหารงานให้เป็นไปตามปณิธานของคณะผู้จัดตั้งพรรค และเป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พรรครวมใจไทยชาติพัฒนาจึงกำหนดข้อบังคับพรรครวมใจไทยชาติพัฒนาไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา” และให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับจากนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๒ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า “พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “RUAM JAI THAI CHART PATTANA PARTY” มีชื่อย่อเป็นภาษาไทยว่า “รช.” และมีชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “RC.”

ข้อ ๓ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ใช้เครื่องหมายรูปหัวใจสีแดงบนพื้นสีน้ำเงิน ขาว และเหลือง ภายในกรอบสี่เหลี่ยม หมายถึง การรวมใจคนไทยเป็นหนึ่งเดียวเพื่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเกิดสันติสุขอันแท้จริงของปวงชนชาวไทย ปราบกฏดั่งภาพ

ตราขงเครื่องหมายพรรคสำหรับใช้ประทับบนเอกสาร มีลักษณะเช่นเดียวกันกับภาพเครื่องหมายพรรค โดยใช้สีเดียวในการประทับตรา

ข้อ ๔ สำนักงานใหญ่พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ ๕๑๔/๑ ถนนหลานหลวง แขวงสีแยกมหานาค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

ข้อ ๕ สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า สาขาพรรครวมใจไทย
ชาติพัฒนา สาขาจังหวัด

ข้อ ๖ ในข้อบังคับนี้

“พรรค” หมายความว่า พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ยกเว้น “ยุวมชิก”

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“คณะกรรมการบริหารพรรค” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“กรรมการบริหารพรรค” หมายความว่า กรรมการบริหารพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“คณะผู้บริหารพรรค” หมายความว่า คณะผู้บริหารพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“ผู้บริหารพรรค” หมายความว่า ผู้บริหารพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“สภายุทธศาสตร์” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำด้านทิศทางการเมือง แนวทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีของพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“สถาบันอภีพัฒนการเมือง” หมายความว่า สถาบันวิชาการเพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัย การฝึกอบรม และเป็นคลังสมองของพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“สภาอาชีพ” หมายความว่า คณะตัวแทนจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่สะท้อนปัญหาและความต้องการของกลุ่มต่อพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“คณะที่ปรึกษา” หมายความว่า คณะที่ปรึกษาพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“คณะกรรมการภาค” หมายความว่า คณะกรรมการพรรครวมใจไทยชาติพัฒนาระดับกลุ่มเขตการเลือกตั้งแบบสัดส่วน

“คณะกรรมการจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพรรครวมใจไทยชาติพัฒนาประจำจังหวัด

“สาขาพรรค” หมายความว่า สาขาพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“คณะกรรมการสาขาพรรค” หมายความว่า คณะกรรมการสาขาพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

“กรรมการสาขาพรรค” หมายความว่า กรรมการสาขาพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

ข้อ ๗ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนามีแนวนโยบายตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๘ ปฏิธานของพระบรมโอรสาธิราชฯ

(๑) พระราชดำริตั้งขึ้นเพื่อเป็นพระครุการเมืองของปวงชนชาวไทย จักดำเนินงานการเมืองตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พึงพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนปกป้องรักษาความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

พระรชจักกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน โดยไม่หวังเพียงคะแนนนิยมทางการเมือง

พระรชจักยึดมั่นในระบบการนำร่วม การมีส่วนร่วมของสมาชิกพรรคและประชาชนวงกรต่าง ๆ

พระรชเชื่อมั่นในพลังสร้างสรรค์ของประชาชนไทย ที่จะผลักดันการพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญ ยั่งยืน และวัฒนาถาวร

(๒) พระรชมีแนวคิดสำคัญ ต่อไปนี้

จักสนับสนุน “การกระจายอำนาจ” ลดอำนาจภาครัฐ เพิ่มอำนาจภาคประชาชนให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงาน งบประมาณ และบุคคล เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งเป็นเอกภาพในการพัฒนา การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่น

จักสร้างทิศทางการเศรษฐกิจแห่งชาติ โดยปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพในการแข่งขันของประเทศสูงขึ้น สามารถพึ่งตนเอง แก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร คนจน สร้างเงื่อนไขกฎเกณฑ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งด้านระดมทุนภายในประเทศ การแก้ไขปัญหาหนี้สาธารณะ การควบคุมการไหลเวียนของเงิน จะต้องเอื้ออำนวยให้กับคนไทย และไม่ถูกรอบงำเอารัดเอาเปรียบจากองค์กรทางเศรษฐกิจต่างชาติ

จักสร้างการปรองดองแห่งชาติ ลดความขัดแย้งทางสังคมโดยอาศัยหลักการสันติประชาธิปไตย เพื่อให้เกิดสันติสุขอย่างแท้จริง

จักกำหนดวิถีสร้างคนรุ่นใหม่ ให้มีจิตสำนึกรักชาติ เสียสละเพื่อสังคม โดยปรับระบบการศึกษา ให้มีการเรียนรู้ และเกิดทักษะทุกมิติของชีวิต เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเป็นสำคัญ

(๓) พระรชจักสร้าง ความมั่นคงและเอกภาพแห่งชาติ รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับทุกชาติ โดยยึดหลักกฎหมายระหว่างประเทศ บนผลประโยชน์ร่วมกันโดยธรรม และเคารพในเกียรติภูมิของกันและกัน

(๔) พระรชจักประกันว่า ภารกิจและองค์กรเครือข่ายต่าง ๆ ของพระรช อาทิ สภายุทธศาสตร์สถาบันอภิวัฒน์การเมือง สภาอาชีพ กลุ่มที่ควรได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษตามข้อบังคับนี้ จักดำรงต่อเนื่องคู่กับพระรชตลอดไป

หมวด ๒

สมาชิกพรรค

ข้อ ๕ สมาชิกแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกผู้ก่อตั้ง
- (๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๓) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรค ได้แก่ คณะบุคคลผู้ริเริ่มก่อตั้งพรรค

ข้อ ๑๑ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ หรือผู้มีอุปการคุณต่อพรรค ซึ่งคณะผู้บริหารพรรคได้มีมติเชิญเป็นสมาชิก โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และบุคคลดังกล่าวได้มีหนังสือตอบรับเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ทั้งนี้ ให้ประกาศชื่อสมาชิกกิตติมศักดิ์ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ของพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก และคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๓ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๔) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๖) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๗) ไม่เคยกระทำความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ

หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท แต่ถ้ามีเหตุผลจำเป็น หรือมีเหตุพิเศษอันควรยกเว้นลักษณะต้องห้ามในข้อนี้ คณะผู้บริหารพรรคอาจพิจารณารับผู้มีลักษณะต้องห้ามตามข้อนี้ให้เป็นสมาชิกสามัญ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค ก็ได้

(๘) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๔ ขุวมชิก ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุตั้งแต่สิบสี่ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบแปดปี และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘)

ข้อ ๑๕ การสมัครเป็นสมาชิกสามัญ ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค พร้อมด้วยสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนราษฎร และเอกสารอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง ต่อเลขาธิการพรรค หรือผู้ที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย ณ สำนักงานใหญ่พรรค หรือต่อประธานสาขาพรรค หรือผู้ที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย ณ ที่ทำการสาขาพรรค

เมื่อเลขาธิการพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้ประกาศชื่อผู้สมัครไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้บุคคลอื่นทราบ และมีโอกาสคัดค้าน เมื่อครบระยะเวลาดังกล่าวแล้ว จึงเสนอให้คณะผู้บริหารพรรค พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เพื่อให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณารับหรือไม่รับเป็นสมาชิก กรณีที่คณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกแล้ว ให้ออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก

การสมัครเป็นสมาชิกสามัญที่สาขาพรรค เมื่อประธานสาขาพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้ประกาศชื่อผู้สมัครไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสาขาพรรคเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้บุคคลอื่นทราบ และมีโอกาสคัดค้าน เมื่อครบระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ประธานสาขาพรรคส่งชื่อผู้สมัครไปยังเลขาธิการพรรค พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เพื่อให้เลขาธิการพรรคนำเสนอคณะผู้บริหารพรรคพิจารณารับหรือไม่รับเป็นสมาชิก กรณีที่คณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกแล้ว ให้ออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก และให้เลขาธิการพรรคแจ้งผลการพิจารณาไปยังประธานสาขาพรรคนั้น ๆ ทราบ

ในกรณีผู้สมัครรายใดยื่นใบสมัครสมาชิกสามัญ ณ สำนักงานใหญ่ของพรรค แต่ภูมิลำเนาตามทะเบียนราษฎรของผู้สมัครรายนั้นอยู่ในจังหวัดซึ่งมีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ให้เลขาธิการพรรคแจ้งการสมัครดังกล่าวไปยังประธานสาขาพรรคที่ผู้สมัครนั้นมีภูมิลำเนาอยู่เพื่อให้ดำเนินการตามวรรคสาม เว้นแต่กรณีที่ยังไม่มีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งที่ผู้สมัครนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ จึงให้ดำเนินการตามวรรคสอง แต่ถ้ามีสาขาพรรคเมื่อใด ให้สำนักงานใหญ่โอนทะเบียนสมาชิกของผู้นั้นไปสังกัดสาขาพรรคนั้น ๆ ทันที

ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน หรือมีเหตุพิเศษ ให้คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจรับบุคคลเป็นสมาชิกสามัญได้จากทั่วราชอาณาจักร โดยไม่ต้องประกาศชื่อผู้สมัครและไม่ต้องดำเนินการตามวรรคสอง หรือวรรคสาม

การยื่นใบสมัครของผู้สมัครต่อสำนักงานใหญ่หรือต่อสาขาพรรคใด ๆ ก็ตาม แม้เป็นการผิดพลาด ไม่ดำเนินการให้สอดคล้องตามภูมิลำเนาของผู้สมัคร แต่คณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาและมีมติ

ให้รับหรือไม่รับเป็นสมาชิกแล้ว ให้มตินั้นเป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการโอนทะเบียนสมาชิกไปยังสาขาพรรคที่สมาชิคนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ หลังจากได้ทราบเหตุแห่งการนั้นแล้ว

ข้อ ๑๖ คำคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ พรรคสองและพรรคสาม ให้ทำเป็นหนังสือ โดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน พร้อมทั้งชี้แจงแสดงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านที่ได้ทำขึ้นตามวรรคแรก ให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๗ ถ้าคณะผู้บริหารพรรคมีมติไม่รับผู้สมัครรายใดเป็นสมาชิก โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้สมัครรายนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

หากผู้สมัครไม่พอใจมติตามวรรคแรก ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบมตินั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๘ ค่าธรรมเนียมสมัครเป็นสมาชิกพรรคและค่าบำรุงพรรค จะเรียกเก็บหรือไม่ หรือจะเก็บในอัตราเท่าใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๙ การสมัครเป็นยุวสมาชิกพรรค และการพ้นจากการเป็นยุวสมาชิกพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๒๐ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๓
- (๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๑๓
- (๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๒๑ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพโดยคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๒๐ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติให้ออกดังกล่าวต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมีมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด โดยในการลงมติ ให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ คัดค้านว่า มติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับตั้งแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้า ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้น อาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียน พรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๒๒ การลาออกจากการเป็นสมาชิกของพรรค ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกผู้ก่อตั้ง และสมาชิกกิตติมศักดิ์ ให้ยื่นใบลาออกต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อ หัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก แต่หากหัวหน้าพรรคไม่ลงนามรับใบลาออกจนเวลาล่วงผ่านไปสามวัน นับแต่วันยื่นใบลาออก และสมาชิกดังกล่าวมิได้ขออนการยื่นใบลาออก ให้ถือว่าการลาออกมีผลทันที เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) สมาชิกสามัญ ให้ยื่นใบลาออก ณ สำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่ สำนักงานใหญ่พรรคได้รับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๒๓ สมาชิกมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิเข้าประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภายุทธศาสตร์ของพรรค กรรมการบริหารพรรค

กรรมการสาขาพรรค กรรมการภาค กรรมการจังหวัด

(๓) มีสิทธิขอสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้ สิทธิเลือกตั้ง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๔) มีสิทธิในการให้ข้อเสนอแนะต่อพรรค

(๕) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการต่าง ๆ

ของพรรค

(๖) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๔ สิทธิของยุวสมาชิก

(๑) เข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๒) เข้าร่วมสังเกตการณ์ และร่วมปฏิบัติงานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือ

หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เสนอแนะความคิดเห็นต่อพรรค

(๔) ปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๕) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๕ สมาชิกมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับและมติขององค์การบริหารงานของพรรค แล้วแต่กรณี

(๒) รักษาชื่อเสียงของพรรคโดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความเสียหายมาสู่พรรค

(๓) สนับสนุนส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค ตลอดจนกิจการของพรรค

(๔) ชี้แจงสมาชิกด้วยกันหรือประชาชนให้เข้าใจเท่าที่ หรือจุดยืนของพรรคในกรณีต่าง ๆ

ประมวลความเห็น หรือข้อเสนอของสมาชิกหรือประชาชนในพื้นที่ ในแนวทางหรือวิธีแก้ปัญหาสำคัญของชาติ หรือการพัฒนาชาติ เสนอต่อพรรค

(๕) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๖) เชิญชวนบุคคลที่เหมาะสมเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๖ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิก ดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้สมาชิกมีเกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม

(๒) ช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาให้สมาชิกที่มีได้รับความเป็นธรรมตามความเหมาะสม และ

ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๓) ให้ความสำคัญยิ่งต่อยุวสมาชิก โดยการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นสมาชิก และเป็นนักการเมืองที่ดีในอนาคต

(๔) พัฒนาความรู้ในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ให้สมาชิกเข้าใจสถานการณ์ สถานการณ์ จุดยืนของพรรคต่อปัญหาต่าง ๆ ของชาติ หรือต่อแนวทางในการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ต่อประชาชน อีกทั้งส่งเสริมและให้ความรู้สมาชิกในการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อน เป็นองค์กรท้องถิ่น เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ในการดูแลรักษาทรัพยากรและ

สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและของชาติ ตลอดจนสิทธิต่างๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด ๔

การบริหารงาน

ข้อ ๒๗ องค์ประกอบของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) สมาชิกพรรค
- (๒) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๓) คณะผู้บริหารพรรค
- (๔) สภายุทธศาสตร์
- (๕) สถาบันอภิวินัยการเมือง
- (๖) สภาอาชีพ
- (๗) คณะที่ปรึกษา
- (๘) คณะกรรมการภาค
- (๙) คณะกรรมการจังหวัด
- (๑๐) สาขาพรรค
- (๑๑) คณะกรรมการสาขาพรรค
- (๑๒) กลุ่มกิจกรรมพิเศษ อาที สภาชุมชน ชนกลุ่มน้อย ผู้ด้อยโอกาส กลุ่มเยาวชน และกลุ่มอื่นๆ

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๘ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน และไม่เกินห้าสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) เหนือผู้ถูกพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการบริหารอื่นไม่น้อยกว่าสามคน

ข้อ ๒๕ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๘

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๓) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๔) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงด้วยเหตุตามวรรคแรก (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) แต่ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคที่ว่างมีไม่เกินหนึ่งในห้าของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่กำหนดในข้อ ๒๕ (๒) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่ทำหน้าที่ต่อไปได้โดยไม่ต้องเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแทนตำแหน่งที่ว่าง และให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคที่เหมาะสมคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนแล้วแต่กรณี เข้าทำหน้าที่แทนตำแหน่งที่ว่างจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรค ด้วยเหตุตามวรรคแรก (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงด้วยเหตุตามวรรคแรก (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในวรรคก่อน ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรค และผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน โดยจัดสรร เป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภา ของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรภายในพรรค

(๙) ยุบเลิกพรรค

(๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค หรือพิจารณาให้ สมาชิกพ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และ ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๓๓ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่ง มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(ฉ) มีอำนาจยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมาธิการของพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติ ในกรณีนี้ ต้องดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาไม่เกินเจ็ดวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่า การดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรค มอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(จ) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และ คณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยูภคพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับรายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และ งบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค

(ก) แดงมตติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๔ ให้มีคณะผู้บริหารพรรคคณะหนึ่ง จำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบห้าคน รวมผู้อำนวยการพรรค โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าพรรค เป็นประธาน

(๒) รองหัวหน้าพรรค เป็นรองประธาน

(๓) เลขานุการพรรค เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๔) รองเลขาธิการพรรค	เป็นกรรมการ
(๕) เภรัณยูภิกพรรค	เป็นกรรมการ
(๖) โฆษกพรรค	เป็นกรรมการ
(๗) กรรมการบริหาร ไม่เกินสองคน	เป็นกรรมการ
(๘) กรรมการอื่น ๆ ในองค์กรของพรรค	เป็นกรรมการ
(๙) ผู้อำนวยการพรรค	เป็นกรรมการและรองเลขานุการ

ให้บุคคลตามวรรคแรก (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๙) เป็นคณะผู้บริหารพรรค โดยตำแหน่ง

บุคคลที่จะเป็นผู้บริหารตามวรรคแรก (๗) และ (๘) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวน และ เลือกตั้งจากกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการอื่น ๆ ในองค์กรของพรรค แล้วแต่กรณี โดยอาจมี หรือไม่มีบุคคลตามวรรคแรก (๘) อยู่ในคณะผู้บริหารพรรคก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๓๕ ให้คณะผู้บริหารพรรคตามมาตรา ๓๔ วรรคแรก (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๙) อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารพรรคตลอดการดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคดังกล่าว และตำแหน่ง ผู้อำนวยการพรรค แล้วแต่กรณี

ให้คณะผู้บริหารพรรคตามมาตรา ๓๔ วรรคแรก (๗) และ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสี่ปี โดยอาจได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้อีก

ข้อ ๓๖ ผู้บริหารพรรคที่มาจากกรรมการบริหารพรรคตามมาตรา ๓๔ วรรคแรก (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๙) พ้นจากตำแหน่งผู้บริหารพรรค เมื่อสิ้นสุดการดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือโดยบทบัญญัติของกฎหมาย

ข้อ ๓๗ ผู้บริหารพรรคที่มาจากการเลือกตั้งตามมาตรา ๓๔ วรรคแรก (๗) (๘) หรือ (๙) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดการประชุมคณะผู้บริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) พ้นจากตำแหน่งกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการอื่น ๆ ในองค์กรของพรรค หรือผู้อำนวยการพรรค แล้วแต่กรณี

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการบริหารพรรค ให้ผู้บริหารพรรคที่มาจากการเลือกตั้งตามมาตรา ๓๗ (๓) หรือ (๔) พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๘ เมื่อตำแหน่งผู้บริหารพรรคว่างลงตามข้อ ๓๗ ให้ที่ประชุมใหญ่พรรคเลือกตั้งบุคคลที่เป็นกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการอื่น ๆ ในองค์กรของพรรคให้ดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ที่ตนเข้าไปแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างแล้ว ให้ผู้บริหารที่ได้รับการเลือกตั้งมาแทนผู้อำนวยการพรรคตามวาระแรก เป็นอันสิ้นสุดการดำรงตำแหน่ง และให้ผู้อำนวยการพรรคเข้าเป็นผู้บริหารพรรคตามตำแหน่งต่อไป

ข้อ ๓๙ การประชุมคณะผู้บริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๔๐ ให้หัวหน้าพรรค หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้เรียกประชุม และเป็นประธานในการประชุมคณะผู้บริหารพรรค ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานคณะผู้บริหารพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานคณะผู้บริหารพรรคไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติในคณะผู้บริหารพรรค ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๑ คณะผู้บริหารพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) รับผิดชอบการบริหารทั่วไปของพรรค

(๓) พิจารณากลับการรับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) ออกระเบียบและแนวทางการบริหารงานของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๕) ออกระเบียบการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๖) ออกระเบียบการแต่งตั้ง ถอดถอน การลงโทษ และการให้ความชอบเจ้าหน้าที่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

- (๓) ออกระเบียบแนวทางแผนการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกระดับ รวมทั้งการคัดเลือกบุคคลลงรับสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๔) ประสานงานกับสมาชิก กลุ่มการเมือง หรือกลุ่มต่างๆ ในความสนับสนุนของพรรค
- (๕) อำนาจการและดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อความเรียบร้อยและเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๐) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่ออนุมัติตั้งและยุบเลิกสาขาพรรครวมทั้งการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้สาขาพรรคบริหารงานไปตามข้อบังคับ
- (๑๑) กำหนดแผนพัฒนาสาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- ให้ผู้อำนาจพรรคเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่พรรค มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินตอบแทน การแต่งตั้ง การให้ความชอบ การลงโทษ การถอดถอน เจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติงานของพรรค และดำเนินการจัดการบริหารทั่วไป ทั้งนี้ โดยให้เป็นไปตามมติของคณะผู้บริหารพรรค ข้อบังคับพรรค รวมถึงระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ส่วนที่ ๓

สภายุทธศาสตร์

ข้อ ๔๒ สภายุทธศาสตร์ ทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านทิศทางการเมือง แนวทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีของพรรค โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน ซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคให้ความเห็นชอบตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๓ สภายุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถ ดำรงคุณธรรม จนเป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณชน โดยจะเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกพรรคก็ได้ แต่ต้องไม่เป็นสมาชิกหรือสังกัดหรือดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมืองอื่น

ส่วนที่ ๔

สถาบันอภिवัฒนาการเมือง

ข้อ ๔๔ สถาบันอภिवัฒนาการเมืองของพรรค ทำหน้าที่เพื่อศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นคลังสมองของพรรค และทำหน้าที่ฝึกอบรมสมาชิกของพรรค กรรมการบริหารพรรค และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย

การแต่งตั้ง การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุด การออกจากตำแหน่งของคณะกรรมการและกรรมการสถาบันอภีพัฒนการเมือง และการดำเนินงานของสภาสถาบันอภีพัฒนการเมือง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ ทั้งนี้ โดยให้มีประธานสถาบันอภีพัฒนการเมือง และให้ประธานสถาบันอภีพัฒนการเมืองเป็นสมาชิกสภายุทธศาสตร์ โดยตำแหน่ง

ส่วนที่ ๕

สภาอาชีพ

ข้อ ๔๕ ให้มีตัวแทนจากสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ประกอบกันขึ้นเป็นสภาอาชีพ และให้มีหน้าที่ในการสะท้อนถึงความต้องการอันแท้จริงของประชาชนจากสาขาอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งเป็นแหล่งต้นน้ำแห่งการจัดทำนโยบายด้านต่าง ๆ ของพรรค ผลักดัน ติดตาม ประเมินผลให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้เสนอไว้ และให้สภาอาชีพสามารถเข้าเป็นกรรมาธิการชุดต่าง ๆ ในสภาผู้แทนราษฎรตามสัดส่วนต่าง ๆ ของพรรคได้

การแต่งตั้ง การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุด การออกจากตำแหน่งของกรรมการสภาอาชีพ และการดำเนินงานของสภาอาชีพ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่

ส่วนที่ ๖

คณะกรรมการจังหวัด

ข้อ ๔๖ คณะกรรมการจังหวัด ประกอบด้วย สมาชิกพรรคและบุคคลภายนอกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตของจังหวัดนั้นไม่น้อยกว่าเก้าคน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เผยแพร่นโยบายและกิจกรรมของพรรค
- (๒) ให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและบุคคลทั่วไป
- (๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎรและหาทางช่วยเหลือให้ถึงที่สุด
- (๔) เสนอแนะชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๕) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและคณะกรรมการภาค

(๖) จัดหาสมาชิกเพิ่มเติม

(๗) จัดกิจกรรมของพรรคตามที่เห็นสมควร

การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุด วาระการดำรงตำแหน่ง การออกจากตำแหน่งของกรรมการจังหวัด และการดำเนินงานของคณะกรรมการจังหวัด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่

ส่วนที่ ๗

คณะกรรมการภาค

ข้อ ๔๗ ให้มีคณะกรรมการภาค ประกอบด้วย สมาชิกพรรคและบุคคลภายนอกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตของภาคนั้นไม่น้อยกว่าเก้าคน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เผยแพร่นโยบายและกิจกรรมของพรรค

(๒) ให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและบุคคลทั่วไป

(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนซึ่งเป็นปัญหาาร่วมกันของภาคนั้น ๆ

(๔) เสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อคณะผู้บริหารเพื่อประกอบการพิจารณา

(๕) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๖) จัดกิจกรรมของพรรคตามที่เห็นสมควร

การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุด วาระการดำรงตำแหน่ง การออกจากตำแหน่งของกรรมการภาค และการดำเนินงานของคณะกรรมการภาค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่

ส่วนที่ ๘

คณะที่ปรึกษา

ข้อ ๔๘ ให้มีคณะที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ คณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และกรรมการที่ปรึกษา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์สาขาวิชาต่าง ๆ เช่น ผู้สนับสนุนกิจการของพรรค

อดีตหัวหน้าพรรค อดีตรองหัวหน้าพรรค อดีตเลขาธิการพรรค อดีตรัฐมนตรีของพรรค
อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาเห็นสมควร

คณะที่ปรึกษามีหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคร้องขอ

การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุด วาระการดำรงตำแหน่ง การออกจากตำแหน่งของกรรมการ
ที่ปรึกษา และการดำเนินงานของคณะที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่

ส่วนที่ ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๕ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ขึ้นอยู่กับพิจารณา
ของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยคำนึงถึงความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐาน
ทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตที่จะมีการจัดตั้งสาขาพรรคนั้น ๆ ทั้งนี้ ในวาระแรก ต้องไม่น้อยกว่าสี่สาขา
ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยกระจายอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ

ข้อ ๕๐ ในการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีสมาชิกผู้ริเริ่มตั้งสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ คน โดยมีการจัดทำทะเบียน
สมาชิกดังกล่าวไว้เพื่อยื่นขอแสดงความจำนงในการจัดตั้งพรรค

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรค ซึ่งได้รับเลือกจากสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรค
ตามข้อ (๑) ยื่นแสดงความจำนง เพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พร้อมกับ
ทะเบียนสมาชิกตามข้อ (๑) เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๕๑ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งต่อ
ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคนั้น ๆ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรก
ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้ง
คณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งคณะกรรมการบริหารพรรคทราบ และให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นาย
ทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การประชุมสาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคตามวรรคแรก ต้องมีสมาชิกใน
สาขาพรรคนั้นเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๓๐ คนขึ้นไป โดยให้ที่ประชุมเลือกสมาชิก ๑ คนเป็นประธาน

ในที่ประชุมเพื่อดำเนินการประชุม และการลงมติ ให้ถือเอาเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงอีกหนึ่งคะแนนเสียงเพื่อเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๒ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมสาขาพรรคเลือกตั้งจากสมาชิกในสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๕๓ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๔ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมสาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๕๒
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) สมาชิกในที่ประชุมสาขาพรรคเสนอชื่อบุคคลเพื่อรับการเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค โดยจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ทั้งนี้ ผู้ถูกเสนอชื่อและผู้รับรองต้องอยู่ในที่ประชุมสาขาพรรค

ข้อ ๕๕ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๒ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ

ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการ และรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกรอบสามเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๕๖ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในการเรียกประชุมสาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ ให้รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจทำหน้าที่ดังกล่าวแทน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๕๗ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕๖

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๕๘ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๕๕ ให้มีการแสดงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
ในที่ประชุมสามัญของสาขาพรรค ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๕ ส่วนที่ ๓

หมวด ๕

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อย
ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญ อาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุม หรือ
เมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่
ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอ ให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด
และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรค
เรียกประชุมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่
แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระ
ให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๑ หนังสือที่ร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามข้อ ๖๐ วรรคสอง ให้เสนอต่อ
หัวหน้าพรรคโดยลงลายมือชื่อของผู้ร้องขอให้เรียกประชุมทุกคน

ข้อ ๖๒ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการ
บริหารพรรคที่มีอยู่

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๕๘ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสาขาพรรคที่มีอยู่
ในกรณีที่มีสาขาพรรคแล้ว

(๓) ตัวแทนสมาชิกพรรคที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าร่วมประชุม ซึ่งมีจำนวน
ที่มาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุม

สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี) อาจเข้าร่วมประชุม และออกเสียงลงคะแนนได้

การลงมติของที่ประชุมใหญ่ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีคะแนนเสียง เท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรค ที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือ กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๔ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะ หรือเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแทน ตำแหน่งที่ว่างทุกตำแหน่งภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่มิได้ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกว่า หนึ่งในห้าของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่กำหนดในข้อ ๒๕ (๒)

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๖๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ การประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอ จากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

ซึ่งร่วมกันทำหนังสือร้องขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ โดยมีการระบุวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อ
ขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็น
ประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรค
คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม
 แต่ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่ง
ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก ยกเว้นข้อบังคับพรรค
หรือกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือตามนั้น

กรณีที่มีการลงมติซึ่งให้ถือเอาเสียงข้างมากตามวรรคแรก มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน
ที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๓

การประชุมสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมสามัญของสาขาพรรคอย่างน้อย
ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญของสาขาพรรค จะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม
หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่
ในขณะนั้น เข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอตามวรรคแรก ให้ระบุโดยชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณา
เรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้ประธานสาขาพรรคเรียกประชุม
ภายในสี่สิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม
สาขาพรรค แต่สำหรับการประชุมวิสามัญสาขาพรรคที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม
ให้กำหนดระเบียบวาระการประชุมโดยสอดคล้องตามที่มีการระบุในหนังสือร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญ
สาขาพรรค

ข้อ ๗๐ ระเบียบวาระของผู้ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอเรื่องที่ต้องการให้พิจารณาต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๑ การประชุมสามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญทุกคนในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๒ ในการประชุมสาขาพรรค ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๗๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๓ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมสาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๔ กิจกรรมดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมสาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมสาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น

หรือตามคำร้องขอของกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินครึ่งหนึ่งร่วมกันทำหนังสือขอให้เปิดประชุมพิเศษ โดยมีการรวบรวมหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจนในการขอให้มีการประชุมพิเศษ

ข้อ ๓๗ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๓๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๖

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๓๙ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสม และมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย ส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๐ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคแบบสัดส่วน หรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกทั่วไปพิจารณาคัดเลือก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบสัดส่วน หรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถ เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค และให้เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณา

(๓) ในกรณีที่สมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบสัดส่วน หรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งใด ไม่ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ ให้คณะกรรมการ

บริหารพรรคคัดเลือกสมาชิกที่เห็นสมควร และมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบสัดส่วน หรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งนั้น จนครบตามจำนวนที่กฎหมาย กำหนดไว้

ข้อ ๘๑ การตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารพรรคในการคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบสัดส่วน หรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๘๒ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาคัดเลือกสมาชิกที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งใน เขตเลือกตั้งนั้นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘๓ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการ สาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็น ผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็น ผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๓

รายได้ของพรรค การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงพรรค และการบริจาคแก่พรรค

ข้อ ๘๔ รายได้ของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) ค่าธรรมเนียมการรับสมัครสมาชิกพรรค
- (๒) ค่าบำรุงพรรค
- (๓) การรับบริจาค
- (๔) เงินที่ได้รับจากการจัดสรรเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมือง
- (๕) รายได้จากกิจกรรมหาทุนของพรรค

ข้อ ๘๕ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการรับสมัครสมาชิกพรรคและค่าบำรุงพรรค ให้เป็นไป ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

การบริจาคและการรับบริจาค ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง และระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๘

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชี ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชี ของสาขาพรรคการเมือง และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อ แสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๘๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือน ที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๘๘ พรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทิน ที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชี ให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุล และงบรายได้และ ค่าใช้จ่ายของพรรคการเมือง กรณีที่มีสาขาพรรคการเมือง งบการเงินให้รวมถึงงบการเงินของสาขา พรรคการเมืองทุกสาขาพรรคการเมืองด้วย

งบดุล ต้องแสดงรายการสินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรคการเมือง

งบรายได้และค่าใช้จ่าย อย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มี กับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรคการเมือง โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

บุคคล ต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๘๕ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว ต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และปิดประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคการเมืองต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์พรรคการเมือง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งงบการเงินต่อ นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตามข้อ ๘๓

ข้อ ๘๖ ให้หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง และกรรมการสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่ง และภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายอื่นแล้ว บุคคลนั้นอาจส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ตามกฎหมายอื่นนั้นต่อนายทะเบียนแทนก็ได้

ข้อ ๘๗ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้ หรือให้ใช้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสินค้านั้นก่อน จึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นนั้น ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๕๒ หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง และสมาชิก ซึ่งได้รับการบริจาค ต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๕๓ บรรดาเงินที่พรรคการเมืองได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๔ ห้ามมิให้หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง หรือสมาชิกผู้ใด รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ที่เป็นการบริจาค โดยไม่เปิดเผย

ข้อ ๕๕ ห้ามมิให้พรรคการเมืองหรือสมาชิกผู้ใด รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ใด เพื่อกระทำการหรือสนับสนุนการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศ หรือราชการแผ่นดิน หรือกระทำการอันเป็นการก่อกวนหรือคุกคามความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทำการอันเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศ หรือเป็นการบั่นทอนสุขภาพอนามัยของประชาชน

หมวด ๕

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา

ข้อ ๕๖ ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดพรรค ในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา

ข้อ ๕๗ การเสนอหรือรับรองญัตติหรือเรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือนโยบายของพรรค ตลอดจนการอภิปราย หรือการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา ให้เป็นไปด้วยความสุภาพ ตามระเบียบ หรือข้อตกลงที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้กำหนดไว้

คณะกรรมการบริหารพรรค อาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๘ ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค อาจออกระเบียบว่าด้วยการประชุมหรือจรรยาบรรณ หรือวินัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคได้

ข้อ ๕๙ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ใช้ข้อบังคับในหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๐

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๑๐๐ การเข้าร่วมจัดตั้งรัฐบาล หรือถอนตัวจากการเข้าร่วมรัฐบาล ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๑ การคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือตำแหน่งทางการเมืองอื่นในนามพรรค ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นผู้คัดเลือกบุคคล โดยถือความมีคุณธรรม อาวุโสในทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความถนัด ความเหมาะสมในงานนั้น ๆ รวมทั้งการเสียสละทำงานให้กับพรรค การยอมรับของประชาชน และให้ฟังข้อคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประกอบการพิจารณา

(๒) เมื่อคณะผู้บริหารพรรคคัดเลือกบุคคลได้แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้ว ให้แจ้งมติดังกล่าวต่อที่ประชุมร่วมระหว่างกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๐๒ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามข้อ ๑๐๑ ที่มีใช้หัวหน้าพรรคและเลขาธิการพรรค จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองสมัยของการเลือกตั้งทั่วไปติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่เมื่อที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุม

ข้อ ๑๐๓ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค แต่งตั้งคณะบุคคลเพื่อติดตามการดำเนินงานการบริหารงานประจำทุกกระทรวง ทบวง และให้รายงานผลการติดตามต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๔ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นในนามพรรค ฟังนโยบายของพรรคไปปฏิบัติ และจะต้องประสานกับพรรคในการบริหารงาน รวมทั้งการรายงานผลความก้าวหน้าของการบริหารงานต่อสภายุทธศาสตร์

หมวด ๑๑

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๕ สมาชิกต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคตามที่ปรากฏในแนวนโยบายของพรรค และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ รวมถึงระเบียบของพรรค และมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๖ สมาชิกต้องไม่กระทำการใด ๆ ให้เกิดความแตกแยก หรือแตกความสามัคคีในพรรค

ข้อ ๑๐๗ สมาชิกจะต้องไม่กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ เพื่อตนเอง หรือบุคคลอื่น

ข้อ ๑๐๘ คณะกรรมการบริหารพรรค กรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการสาขาพรรค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค รัฐมนตรีของพรรค รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอื่น ๆ รวมทั้งกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้อง และจะไม่กระทำการ หรือละเว้นกระทำการอันใด อันจะเป็นเหตุให้ถูกตัดสิทธิหรือเพิกถอนสิทธิในทางการเมืองหรือเป็นเหตุให้พรรคถูกยกเลิก หรือถูกยุบ หรือถูกลงโทษ ตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๙ การกล่าวหาสมาชิกคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องมีกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคน ลงลายมือชื่อทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค

ข้อ ๑๑๐ เมื่อได้รับคำกล่าวหาหรือหนังสือกล่าวหาแล้ว หัวหน้าพรรคมีอำนาจทำการสอบสวนด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้กรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกพรรคคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้ผู้ได้รับมอบหมายเสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการ เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๑๑ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงพยานหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๑๒ ภายใต้ข้อบังคับข้อ ๑๑๓ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) คำนิสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๑๑๓ การลงโทษสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาให้พ้นจากสมาชิกภาพ จะกระทำได้อต่อเมื่อปรากฏว่าสมาชิกผู้นั้นกระทำการให้พรรคเสียหายหรืออาจเสียหายอย่างร้ายแรง ทำให้เกิดการแตกความสามัคคีภายในพรรค หรือผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้ฝ่าฝืนข้อบังคับหรือจรรยาบรรณของพรรค มติหรือคำสั่งของคณะกรรมการบริหารพรรคในสาระสำคัญ ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๕

เมื่อหัวหน้าพรรคดำเนินการตามข้อ ๑๑๑ และมีการพิจารณาแล้วเห็นควรให้สมาชิกผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากสมาชิกภาพตามวรรคแรก ให้เสนอคณะผู้บริหารพรรคพิจารณาให้ความเห็น ก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑๓

การรวมพรรค การยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๑๔ ภายใต้บทบัญญัติพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง การรวมพรรคกับพรรคการเมืองอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรคด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุมของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือที่ประชุมใหญ่พรรค แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑๕ การยุบหรือเลิกพรรค จะกระทำได้ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และ

(๒) ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่พรรคด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุมทั้งหมด

ข้อ ๑๑๖ ในกรณีที่มีการยุบหรือเลิกพรรคตามข้อ ๑๑๕ หรือด้วยเหตุอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ให้มีการชำระบัญชี หากยังมีทรัพย์สินเหลืออยู่หลังการยุบหรือเลิกพรรค ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๑๗ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๑๘ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีการเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมด และกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดให้การรับรอง

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคให้ความเห็นชอบโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๕ ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยเรื่องการประชุมใหญ่

หมวด ๑๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๑๙ หากมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความตามข้อบังคับพรรค ให้คณะกรรมการบริหารพรรค มีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๒๐ บรรดาระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือกิจการใดที่ได้กระทำไปตามข้อบังคับพรรค ให้ถือว่าคงใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

คณะกรรมการบริหารพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา จำนวน ๑๓ คน ประกอบด้วย

๑. นายอนุภาพ	นันทพันธ์	หัวหน้าพรรค
๒. พลตำรวจตรี ชาทรี	สุทัศน์ ณ อยุธยา	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายวรรณรัตน์	ชาญนุกูล	เลขาธิการพรรค
๔. นายชนภัทร	ธาดาวกร	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวคณิกา	สอดส่องจิตร	รองเลขาธิการพรรค
๖. นายคัมพล	ธนรุจิวงศ์	เหรัญญิกพรรค
๗. นายอัศวิน	อภิวงษ์	โฆษกพรรค
๘. นายชาติชาย	วิริยะพานิช	กรรมการบริหารพรรค
๙. นายธนาพล	ตันบุญเพิ่ม	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นายสุรกิจ	จรรยาเวช	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายนที	จุลพงษ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายบุญเกียรติ	จิรังนิมิตสกุล	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายฉัตรรัตน์	ผ่องแผ้ว	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุจริตตานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง